

[Thomsen.]

11½ Aar, altsaa til 1. Oktober 1939. Det andet Lovforslag gælder en Udsættelse af samme Længde af Ophævelsen af § 242 i Borgerlig Straffelov af 15. April 1930, hvilken Lov vedtoges sammen med og som en Følge af Svangerskabsloven.

Forudsætningen for Svangerskabsloven var, som bemærket af den højtærede Justitsminister, at der, forinden Loven traadte i Kraft, skulde gennemføres omfattende og virkningsfulde Foranstaltninger i Retning af Mødrehjælp: oprettes Institutioner, der kunde yde Hjælp og Støtte, Raad og Vejledning til svangre og fødende Kvinder. Denne Forudsætning er, som vi ved, ikke sket Fyldest, idet Administrationen har ventet paa Befolkingskommissionens Betænkning om dette vigtige Spørgsmaal. Denne Betænkning er nu kommet og kan tages med i Betragtning, og for alle os, der tillægger den nævnte Mødrehjælp den allerstørste Betydning, baade naar Talen er om Svangerskabslovens Formaal og om Befolkningens sunde Tilvækst i al Almindelighed, var det af stor Interesse at stifte Bekendtskab med Befolkingskommissionens Forslag. Gennem Forslaget til Mødrehjælp m. m. gøres der et virkeligt Forsøg paa at indfri de Løfter, der var Svangerskabslovens Forudsætninger. Vi finder det derfor rigtig og paakrævet, at Svangerskabslovens Ikrafttræden udsættes, indtil Regering og Rigsdag gennem en Lovgivning paa Grundlag af den nævnte Betænkning har tilvejebragt den lovede Mødrehjælp.

Endvidere vil jeg udtale Haabet om, at det inden for den forlængede Frist og med den Kilde til Oplysning og Vejledning, som Befolkingskommissionens Betænkning er, maa lykkes ogsaa at faa løst den Opgave, som er tillagt Seksualklinikkerne efter § 9 i Svangerskabsloven: Udbredelse af god og sund Oplysning om seksuelle Forhold til Støtte og Gavn for Landets Ungdom.

Jeg vil hermed paa mit Partis Vegne anbefale de to Lovforslag til en hurtig Behandling og Vedtagelse i det høje Ting.

Esther Mallings Pedersen: Det var for min Gruppes Vedkommende med stor Beklagelse, vi modtog de Arbejdsvilkkaar, som den højtærede Justitsminister gav det høje Ting ved Behandlingen af Svangerskabsloven i Fjor. Med den korte Tid, som blev levnet Tinget, var ethvert Forsøg paa en yderligere Undersøgelse og Uddybelse af hele dette vigtige Spørgsmaal paa Forhaand umuliggjort, og det var vel ogsaa paa Bag-

grund af den korte Tidsfrist, at min Gruppens Ønsker om yderligere Klaring og Præcisering af Spørgsmaalet om de Seksualklinikker, hvis Oprettelse er et meget vigtigt og betydningsfuldt Led i Loven — et Led, som mit Parti ser paa med den største Betænkelighed —, blev fuldstændig afvist. Vor Beklagelse af dette Hastværk er ikke blevet mindre, efter at vi nu har faaet Bekræftelse paa, hvor overflødig det var. Det foreliggende Lovforslag om Udskydelse af Svangerskabslovens Ikrafttræden viser tydeligt, at den højtærede Justitsminister uden Skade kunde have imødekommet vor Anmodning ved Svangerskabslovens første Behandling i Fjor og givet os en rimelig Tid til Behandling af dette Spørgsmaal, der paa en saa ganske særegen Maade griber ind i Folkemoralen og Folkementaliteten og kan faa meget store og betydningsfulde Følger langt frem i Tiden.

En saadan Sag fortjener at blive drøftet til Bunds, og hertil ønskede vi meget gerne at have ydet vort Bidrag, men det blev umuliggjort ved det stærke Tempo, hvori Lovforslaget forceredes igennem her i Tinget. Jeg udtalte ved Lovforslagets Behandling, at det var vanskeligt at se nogen Grund til, at den endelige Afgørelse af Sagen ikke kunde udsættes, indtil Befolkingskommissionens Arbejde var afsluttet. Det har nu vist sig nødvendigt at etablere denne Vekselvirkning mellem Kommissionens Arbejde og Svangerskabsloven; den højtærede Justitsminister har selv udtalt, at dette er nødvendigt. Men det havde været meget heldigere, om den praktiske Konsekvens af Erkendelsen var blevet taget paa et tidligere Tidspunkt, hvilket altsaa vil sige: inden Lovforslaget var blevet ophøjet til Lov. Imidlertid kan vi fra vor Side selvfølgelig ikke have noget imod, at Lovens Ikrafttræden bliver udskudt, tværtimod. Det drejer sig her om en Sag, over for hvilken Befolkningens Indstilling i høj Grad maa tælle med, og jo længere Tid der gaar, før Loven træder i Kraft, desto større Mulighed er der for i Tide at faa vakt tilstrækkelig Forstaaelse af Sagens Betydning og store Alvor.

Jeg kan derfor paa min Gruppes Vegne tilsige velvillig Behandling af de foreliggende Lovforslag.

Lisbet Hindsgaul: Med Hensyn til det foreliggende Lovforslag om en Udskydelse af Svangerskabslovens Ikrafttræden skal jeg paa mit Partis Vegne udtale, at vi intet kan have at indvende derimod.